

โรงพยาบาลวังเจ้า อำเภอวังเจ้า จังหวัดตาก

ระเบียบปฏิบัติ เรื่อง

แนวทางการฉีดตัวลดไข้

ประเภทเอกสาร	ระเบียบปฏิบัติ	
ชื่อเอกสาร	แนวทางการฉีดตัวลดไข้	
รหัสเอกสาร	WP-ER-001	
ส่วนที่เกี่ยวข้อง	ER OPD IPD	
วันที่ประกาศใช้	4 มกราคม 2566	
ผู้จัดทำ	เลขานุการคณะกรรมการ PCT (นางสาวแสงจันทร์ เชียงทา) (พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ)
ผู้ทบทวน	ประธานคณะกรรมการ PCT (นางสาวศรสวรรค์ นุ่มมีศรี) นายแพทย์ ปฏิบัติการ
ผู้อนุมัติ	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลวังเจ้า (นายพิจารณ์ สารเสวก) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลวังเจ้า

สำเนาฉบับที่ : ฉบับแก้ไขครั้งที่ 1

สถานะเอกสาร : - เอกสารควบคุม

โรงพยาบาลวังเจ้า		หน้า : 1
แนวทางปฏิบัติ (CPG)	เลขที่ : WP-ER-001	ฉบับที่ : แก้ไขครั้งที่ 1
เรื่อง : แนวทางการเช็ดตัวลดไข้		วันที่ประกาศใช้: 4 มกราคม 2566
หน่วยงาน : อุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช		
ผู้จัดทำ : คณะกรรมการ Service Plan สาขา อายุรกรรม		ผู้อนุมัติ : นายแพทย์พิจารณ์ สารเสวก

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเช็ดตัวลดไข้ ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง
- 1.2 เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์ดูแลผู้ป่วยร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.3 เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลที่มีคุณภาพ ถูกต้อง และรวดเร็ว

2. ขอบข่าย

ใช้เป็นแนวทางในการดูแลเช็ดตัวลดไข้ในผู้ป่วย ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลวังเจ้า

3. นิยามศัพท์

ไข้เป็นอาการที่พบบ่อยที่สุดในเด็ก เกิดขึ้นร่วมกับความเจ็บป่วยในร่างกาย แสดงว่าเกิดการสูญเสียความสมดุลภายในร่างกาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของระบบต่างๆในร่างกาย ผู้ป่วยเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ถ้ามีไข้สูง 39-40 องศาเซลเซียส อาจเกิดอาการชักจากไข้สูงได้ อาการชักส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นภายใน 24 ชั่วโมงแรกที่เริ่มมีไข้ถ้าอาการชักเกิดขึ้นในวันหลังๆมักมีสาเหตุอื่นร่วมด้วย เช่น ภาวะติดเชื้อระบบประสาท เป็นต้น

สาเหตุของไข้

1. การติดเชื้อ เช่น การอักเสบของทางเดินหายใจ หูชั้นกลางอักเสบ ปอดบวม ทางเดินปัสสาวะอักเสบ เป็นต้น
2. การที่ร่างกายทำปฏิกิริยากับสิ่งแปลกปลอม เช่น หลังการฉีดวัคซีน
3. ร่างกายขาดน้ำ เช่น อุจจาระร่วง อุณหภูมิภายนอกในร่างกายสูงมากๆ โดยเฉพาะในเด็กเล็ก
4. ได้รับบาดเจ็บ มีบาดแผล

สาเหตุเหล่านี้จะไปกระตุ้นให้มีการหลั่งสารกระตุ้นสมองส่วนหน้าให้ตั้งระดับอุณหภูมิสูงขึ้น ร่างกายตอบสนองโดยพยายามเพิ่มอุณหภูมิและเพิ่มความร้อนจากการเพิ่มอัตราการเผาผลาญของเซลล์และการสั่นของกล้ามเนื้อ และลดการระบายความร้อนออกจากร่างกายโดยการตีบตัวของหลอดเลือดใต้ผิวหนัง ทำให้อุณหภูมิร่างกายสูงขึ้นจนมีค่าเท่ากับที่ตั้งไว้ใหม่ คือ ทำให้เกิดอาการไข้

ขั้นตอนการเกิดไข้ มี 3 ระยะ

1. ระยะหนาวสั่นเป็นระยะเริ่มต้นของการมีไข้ หยุดการขับเหงื่อ เกิดการกระตุ้นกลไกการสร้างความร้อนให้ทำงานมากขึ้นโดยการสั่นของกล้ามเนื้อร่วมกับการหดตัวของหลอดเลือดที่ผิวหนัง ดังนั้น ขณะสั่นจึงรู้สึกหนาวร่วมด้วย เพราะอุณหภูมิผิวหนังลดลงเนื่องจากเลือดไหลมาน้อย โดยเฉพาะปลายมือปลายเท้าจะเย็น ระยะเวลาในการสั่นอาจแค่ 2-3 นาที หรือนานเป็นชั่วโมงขึ้นกับสาเหตุ เมื่ออุณหภูมิสูงถึงระดับที่กำหนดใหม่แล้วกลไกดังกล่าวจะหยุดทำงาน ไม่เกิดความรู้สึกร้อนหรือหนาวทั้งๆที่อุณหภูมิร่างกายสูง

 พญ.ศรสวรรค์ นุ่มมีศรี
 ว.67663

โรงพยาบาลวังเจ้า		หน้า : 2
แนวทางปฏิบัติ (CPG)	เลขที่ : WP-ER-001	ฉบับที่ : แก้ไขครั้งที่ 1
เรื่อง : แนวทางการเช็ดตัวลดไข้		วันที่ประกาศใช้: 4 มกราคม 2566
หน่วยงาน : อุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช		
ผู้จัดทำ : คณะกรรมการ Service Plan สาขา อายุรกรรม		ผู้อนุมัติ : นายแพทย์พิจารณ์ สารเสวก
<p>2. ระยะไข้ เมื่อมีการเพิ่มอุณหภูมิของร่างกาย ผิหนังอุ่น หน้าแดง รู้สึกร้อน การเผาผลาญมาก ทำให้หัวใจเต้นเร็ว หายใจเร็ว ร่างกายขาดน้ำ หากเกิดเป็นเวลานานเนื้อเยื่อร่างกายถูกทำลายจะอ่อนเพลียปวดเมื่อย กล้ามเนื้อไม่มีแรง เบื่ออาหาร คลื่นไส้อาเจียน อาจมีอาการซึม กระสับกระส่าย ปวดศีรษะ เพื่อ ประสาทหลอนและมีอาการชักได้</p> <p>3. ระยะไข้ลด เมื่อสาเหตุของไข้ถูกกำจัดไปแล้ว อุณหภูมิร่างกายจะลดลง ลดการสร้างความร้อนภายในร่างกาย เลือดไปเลี้ยงผิวหนังมากขึ้น มีการหลั่งเหงื่อมากขึ้น</p> <p>ผลกระทบของการมีไข้</p> <p>ระบบประสาท ทำให้ปวดศีรษะ ซึม กระสับกระส่าย ในเด็กอาจมีอาการชักจากไข้สูงได้ และอาการชักอาจส่งผลกระทบต่อสมองได้ หากอาการชักจากไข้สูงเกิดเป็นเวลานาน หรือชักบ่อย จะทำให้สมองขาดออกซิเจน สมองพิการ มีความผิดปกติของการเคลื่อนไหวและการรับรู้</p> <p>ระบบไหลเวียน อัตราการบีบตัวของหัวใจมากขึ้น เพิ่มการทำงานของหัวใจ</p> <p>ระบบย่อยอาหาร เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน การเคลื่อนไหวของลำไส้ลดลง การดูดซึมอาหารไม่ดี เสียน้ำหนักเหงื่อและทางการหายใจมากขึ้น ทำให้มีอาการท้องผูก</p> <p>ระบบทางเดินปัสสาวะ พบว่าปัสสาวะน้อยลงเนื่องจากเสียน้ำมากจากกระบวนการระบายความร้อนออกจากร่างกาย</p> <p>การเผาผลาญของร่างกาย เพิ่มมากขึ้น</p> <p>วิธีการลดไข้</p> <p>1. การให้ยาลดไข้ ยาลดไข้ที่ดีที่สุดคือยาพาราเซตามอล เพราะมีฤทธิ์ข้างเคียงน้อย และไม่ระคายเคืองต่อกระเพาะอาหาร</p> <p>2. การเช็ดตัวลดไข้ ควรเช็ดตัวด้วยน้ำอุ่นหรือน้ำธรรมดา ไม่ควรใช้น้ำเย็นจัด เพราะจะทำให้หลอดเลือดตีบและระบายความร้อนออกจากร่างกายได้ยาก นอกจากนี้ยังทำให้เกิดอาการหนาวสั่นได้ ควรป้อนยาลดไข้ทันทีเมื่อมีไข้ร่วมกับการเช็ดตัวลดไข้ ยาลดไข้จะออกฤทธิ์ลดไข้หลังรับประทานยา 30 นาทีและออกฤทธิ์สูงสุด 1 ชั่วโมง คงสภาพได้ 4 ชั่วโมง ดังนั้นหากไข้สูงระหว่างมียา ให้เช็ดตัวลดไข้ หากมีอาการหนาวสั่นควรให้ความอบอุ่นก่อนแล้วจึงเช็ดตัว</p> <p>3. ดื่มน้ำมากๆ ควรเป็นน้ำอุ่นหรือน้ำผลไม้ กระตุ้นให้ดื่มน้ำบ่อยๆเพื่อชดเชยน้ำที่ร่างกายสูญเสียไปจากไข้</p>		

โรงพยาบาลวังเจ้า		หน้า : 3
แนวทางปฏิบัติ (CPG)	เลขที่ : WP-ER-001	ฉบับที่ : แก้ไขครั้งที่ 1
เรื่อง : แนวทางการเช็ดตัวลดไข้		วันที่ประกาศใช้: 4 มกราคม 2566
หน่วยงาน : อุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช		
ผู้จัดทำ : คณะกรรมการ Service Plan สาขา อายุรกรรม		ผู้อนุมัติ : นายแพทย์พิจารณ์ สารเสวก
<p>4. ใส่เสื้อผ้าโปร่ง สวมใส่สบาย ประเภทผ้าฝ้าย ไม่ควรใส่เสื้อผ้ายัดเพราะไม่ระบายความร้อน ไม่ควรใส่เสื้อผ้าหนาหรือห่มผ้าหนาๆ</p> <p>5. อยู่ในห้องที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก</p> <p>4. ผู้รับผิดชอบ งานอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน โรงพยาบาลวังเจ้า</p> <p>5. รายละเอียด วิธีการเช็ดตัวลดไข้</p> <p>การเช็ดตัวลดไข้ เป็นกระบวนการนำความร้อนออกจากร่างกายผู้ป่วยที่ไข้เช็ดตัว โดยการใช้ผ้าชุบน้ำอุ่นให้เปียกเช็ดถูตามส่วนต่างๆของร่างกายร่วมกับการประคบผิวหนังบริเวณที่เป็นจุดรวมของหลอดเลือดขนาดใหญ่ใต้ผิวหนัง เช่น หน้าผาก ซอกคอ รักแร้ ขาหนีบ และข้อพับต่างๆเพื่อช่วยให้ถ่ายเทความร้อนจากหลอดเลือดสู่ผิวหนัง และสู่ผ้าเปียกตามลำดับ</p> <ol style="list-style-type: none"> เตรียมเครื่องใช้ ได้แก่ อ่างน้ำ 1 ใบใส่น้ำอุ่นประมาณ 2 ลิตร (ความร้อนของน้ำควรจะอุ่นกว่าอุณหภูมิห้อง เย็นกว่าร่างกายเด็ก) ผ้าเช็ดตัวผืนเล็ก 3 ผืน ผ้าเช็ดตัวผืนใหญ่ 1 ผืน เทอร์โมมิเตอร์วัดไข้ ถอดเสื้อผ้าเด็กออกให้หมด ใช้ผ้าเช็ดตัวผืนเล็กชุบน้ำบิดหมาดๆ เช็ดถูที่ผิวหนัง การเช็ดถูจะช่วยกระตุ้นการไหลเวียนเลือดที่ผิวหนัง น้ำอุ่นจะช่วยให้หลอดเลือดขยายตัว ส่งผลให้ความร้อนถูกระบายออกจากร่างกายได้เร็วขึ้น ใช้ผ้าชุบน้ำผืนที่ 1 เช็ดบริเวณหน้าและพับผ้าไว้บริเวณซอกคอและหลังหู ผ้าผืนที่ 2 เช็ดบริเวณแขนโดยเริ่มจากปลายแขน เช็ดแขนเข้าหาลำตัวและพับผ้าไว้บริเวณรักแร้ ผ้าผืนที่ 3 เช็ดแขนอีกข้างและพับผ้าไว้บริเวณรักแร้ เปลี่ยนผ้าบริเวณซอกคอ ชุบน้ำบิดหมาดๆเช็ดบริเวณหน้าผากและศีรษะ พักผ้าไว้บริเวณหน้าผาก เปลี่ยนผ้าบริเวณรักแร้ ชุบน้ำบิดหมาดๆเช็ดบริเวณลำตัว พักผ้าไว้บริเวณหัวใจและขาหนีบ เปลี่ยนผ้าบริเวณหน้าผากและขาหนีบ ชุบน้ำบิดหมาดๆเช็ดขาโดยเริ่มจากปลายเท้า เช็ดขาและพับไว้บริเวณข้อเข่าและขาหนีบทั้งสองข้าง หลังจากนั้นให้พลิกตะแคงตัวเด็ก ใช้ผ้าชุบน้ำบิดหมาดๆเช็ดด้านหลังตั้งแต่คอจนถึงก้นกบ เช็ดหลายๆครั้ง หากน้ำในอ่างน้ำเย็นลงก็ให้เปลี่ยนน้ำอุ่นใหม่ เช็ดเหมือนเดิมจนครบ 15-20 นาที จนรู้สึกว่าร่างกายเด็กเย็นลงกับมือ เช็ดตัวเด็กให้แห้งและสวมใส่เสื้อผ้าที่ระบายความร้อนได้ดี ไข้ลดเร็ว หลังเช็ดตัวเสร็จ 30 นาที วัดอุณหภูมิซ้ำด้วยปรอทวัดไข้ เมื่อไข้กลับขึ้นสูงก็เช็ดซ้ำอีกครั้ง 		

 พญ.ดร.สารรงค์ นุมนิศรี
 2.67663

โรงพยาบาลวังเจ้า		หน้า : 4
แนวทางปฏิบัติ (CPG)	เลขที่ : WP-ER-001	ฉบับที่ : แก้ไขครั้งที่ 1
เรื่อง : แนวทางการเช็ดตัวลดไข้		วันที่ประกาศใช้: 4 มกราคม 2566
หน่วยงาน : อุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช		
ผู้จัดทำ : คณะกรรมการ Service Plan สาขา อายุรกรรม		ผู้อนุมัติ : นายแพทย์พิจารณ์ สารเสวก

5. รายละเอียด

การดูแลที่สำคัญ

1. เมื่อเด็กเริ่มมีไข้ ควรป้องกันการชักด้วยการเช็ดตัวด้วยน้ำอุ่น
2. ให้เด็กนอนพักในขณะที่เช็ดตัวและหลังเช็ดตัวเพื่อลดการเผาผลาญในร่างกายให้น้อยลง
3. ใช้ปรอทวัดอุณหภูมิร่างกาย ถ้าสูงกว่า 37.5 องศาเซลเซียส หรือสัมผัสร่างกายแล้วยังร้อนจัด ควรเช็ดตัวซ้ำ
4. ให้รับประทานยาลดไข้ถ้าอุณหภูมิสูงตั้งแต่ 38.5 องศาเซลเซียส ขึ้นไป
5. พยายามให้เด็กดื่มน้ำหรือเครื่องดื่มบ่อยๆ เพื่อชดเชยการเสียน้ำจากไข้สูง และดื่มน้ำระหว่างเช็ดตัวลดไข้
6. ให้อาหารน้อยๆแต่บ่อยครั้ง เนื่องจากเด็กเบื่ออาหาร
7. ทำความสะอาดปากและฟันหรือจิบน้ำบ่อยๆเพื่อให้เยื่อชุ่มชื้น ช่วยระงับกลิ่นปาก ป้องกันแผลและการติดเชื้อในปาก และส่งเสริมความอยากอาหารของเด็ก

8. ถ้าเด็กมีอาการชัก ให้จับนอนตะแคงหน้าไปข้างใดข้างหนึ่ง เพื่อให้เสมหะ น้ำมูก น้ำลายไหลได้สะดวก ป้องกัน การสำลัก ห้ามป้อนยาเด็กในขณะที่ยังมีอาการชัก และแม้เด็กจะหยุดชักแล้ว ก็ควรนำไปตรวจที่โรงพยาบาล เพราะอาจมีความผิดปกติของสมองตามมาได้

การเช็ดตัวลดไข้ (Tepid Sponge) ควรเช็ดตัวด้วยน้ำธรรมดาหรือน้ำอุ่นเพราะช่วยให้หลอดเลือดขยายตัว ผิวหนังระบายความร้อนได้ดีและป้องกันการเกิดอาการหนาวสั่น ระหว่างเช็ดตัวไม่ควรใช้น้ำเย็นจัด เพราะจะทำให้หลอดเลือดตีบและ ระบายความร้อนออกจากร่างกายได้ยาก นอกจากนี้ยังทำให้เกิดอาการหนาวสั่นได้ การเช็ดตัวจะทำให้หลอดเลือดที่ผิวหนังขยายตัวเป็นวิธีการเพิ่มการระบายความร้อนออกจากร่างกาย โดยกระบวนการนำความร้อน ออกจากร่างกายสู่ผ้าเปียกจากการเช็ดตัว การระเหยของน้ำจากผิวหนังและการพาความร้อนจากผิวหนังที่เปิดเผย ขณะเช็ดตัว การให้สวมเสื้อผ้าที่เหมาะสม ความร้อนจะถูกจากผิวหนังผ่านเสื้อผ้าไปสู่อากาศโดยรอบ ควรให้ยาลดไข้ทันที ร่วมกับการเช็ดตัวลดไข้ยาลดไข้จะออกฤทธิ์ลดไข้หลังรับประทานยา 30 นาทีและออกฤทธิ์สูงสุด 1 ชั่วโมง คงสภาพได้ 4 ชั่วโมง ดังนั้นหากไข้สูง ระหว่างมีเยื่อ ให้เช็ดตัวลดไข้หากมีอาการหนาวสั่น ควรให้ความอบอุ่นก่อนแล้วจึงเช็ดตัว การเช็ดตัวโดยใช้ผ้าขนหนูผืนเล็กชุบน้ำให้ชุ่มพักผ้าไว้ตามซอกคอ ซอกรักแร้ ข้อพับแขน ข้อพับขา ซอกขาหนีบ 3 - 5 นาทีเพื่อระบายความร้อน เนื่องจากเป็นที่รวมของเส้นเลือด จะระบายความร้อนได้ดีการเช็ดตัวลดไข้จะช่วยให้ การถ่ายเทความร้อนจากหลอดเลือดสู่ผิวหนัง และสู่ผ้าเปียก ตามลำดับ

การเช็ดตัวลดไข้ (Tepid Sponge)

ควรเช็ดตัวด้วยน้ำธรรมดาหรือน้ำอุ่นเพราะช่วยให้เส้นเลือดขยายตัว ผิวหนังระบายความร้อนได้ดี และป้องกัน

พญ.ศรสวรรค์ นุ่มมีศรี

ว.67663

โรงพยาบาลวังเจ้า		หน้า : 5
แนวทางปฏิบัติ (CPG)	เลขที่ : WP-ER-001	ฉบับที่ : แก้ไขครั้งที่ 1
เรื่อง : แนวทางการเช็ดตัวลดไข้		วันที่ประกาศใช้: 4 มกราคม 2566
หน่วยงาน : อุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช		
ผู้จัดทำ : คณะกรรมการ Service Plan สาขา อายุรกรรม		ผู้อนุมัติ : นายแพทย์พิจารณ์ สารเสวก
<p>การเกิดอาการหนาวสั่น ระหว่างเช็ดตัวไม่ควรใช้น้ำเย็นจัด เพราะจะทำให้หลอดเลือดตีบและระบายความร้อนออกจากร่างกายได้ยาก นอกจากนี้ยังทำให้เกิดอาการหนาวสั่นได้ การเช็ดตัวจะทำให้หลอดเลือดที่ผิวหนังขยายตัว เป็นการเพิ่มการระบายความร้อนออกจากร่างกายโดยกระบวนการนำความร้อนจากร่างกาย</p> <p>การเช็ดตัวลดไข้ อุปกรณ์ 1. กะละมังเช็ดตัวพร้อมน้ำ 2. ผ้าขนหนูผืนเล็ก 2 - 4 ผืน 3. ผ้าเช็ดตัวผืนใหญ่ 1 ผืน</p> <p>ขั้นตอนการปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมของใช้และน้ำให้พร้อม เลือกใช้น้ำตามความเหมาะสม ใช้น้ำอุ่นหรือน้ำธรรมดา หากใช้น้ำแข็งเช็ดตัว จะทำให้หลอดเลือดหดตัว และระบายความร้อนออกได้ยาก และยังทำให้เกิดอาการหนาวสั่นและเจ็บปวดตามกล้ามเนื้อจากการหนาวสั่น ซึ่งอาจทำให้เกิดอาการไข้ได้ 2. แจ้งให้ผู้ป่วยรับทราบ 3. ปิดพัดลม หรือเครื่องปรับอากาศ เพื่อไม่ให้ผู้ป่วยหนาวสั่นขณะเช็ดตัว 4. ถอดเสื้อผ้าผู้ป่วยออก 5. ใช้ผ้าขนหนูผืนเล็กชุบน้ำให้ชุ่ม พักผ้าไว้ตามซอกคอ ซอกรักแร้ ข้อพับแขน ข้อพับขา ซอกขาหนีบ 3 - 5 นาทีเพื่อระบายความร้อน เนื่องจากเป็นที่รวมของเส้นเลือด จะระบายความร้อนได้ดีการเช็ดตัวลดไข้จะช่วยให้การถ่ายเทความร้อนจากหลอดเลือดสู่ผิวหนัง และสู่ผ้าเปียก ตามลำดับ <ul style="list-style-type: none"> - การเช็ดตัวให้เช็ดบริเวณหน้าพักผ้าไว้บริเวณหน้าผากซอกคอ - การเช็ดลำตัว โดยลูบเข้าหาตำแหน่งของหัวใจ ทำซ้ำ 2-3 ครั้ง - การเช็ดแขน โดยใช้ผ้าชุบน้ำลูบแขนที่ละข้างจากปลายแขนเข้าหาหัวใจ พักไว้ที่ข้อพับ ซอกรักแร้สักครู่ และให้ผู้ป่วยพักผ้าไว้ ทำซ้ำ 2-3 ครั้ง - การเช็ดขา โดยใช้ผ้าชุบน้ำ ลูบขาที่ละข้างจากปลายขาเข้าหาหัวใจ พักไว้ที่ข้อพับใต้เข่า ซอกขาหนีบสักครู่ ทำซ้ำ 2-3 ครั้ง - ลูบตัวบริเวณด้านหลัง โดยให้ผู้ป่วยตะแคงตัว เริ่มจากบริเวณคันทอ เข้าหาหัวใจ - - ถ้ามีอาการหนาวสั่นให้หยุดเช็ดตัวทันทีเพราะถ้าเช็ดแล้วหนาวสั่นจะยิ่งทำให้ไข้สูงขึ้นได้ - เปลี่ยนผ้าชุบน้ำบ่อยๆ ทุก 2 - 3 นาที - ควรเปลี่ยนน้ำในอ่างบ่อยๆ เพื่อรักษาอุณหภูมิของน้ำให้คงที่ - ควรเติมน้ำสะอาดมากๆอย่างน้อย 2 - 3 แก้ว ขณะเช็ดตัวน้ำจะช่วยขับความร้อนออกจากร่างกายทางปัสสาวะ - ใช้เวลาเช็ดตัวประมาณ 10 - 15 นาที 		

 พญ.ศรสวรรค์ นุ่มมีศรี
 ๖.67663

โรงพยาบาลวังเจ้า		หน้า : 6
แนวทางปฏิบัติ (CPG)	เลขที่ : WP-ER-001	ฉบับที่ : แก้ไขครั้งที่ 1
เรื่อง : แนวทางการเช็ดตัวลดไข้		วันที่ประกาศใช้: 4 มกราคม 2566
หน่วยงาน : อุบัติเหตุฉุกเฉินและนิติเวช		
ผู้จัดทำ : คณะกรรมการ Service Plan สาขา อายุรกรรม		ผู้อนุมัติ : นายแพทย์พิจารณ์ สารเสวก

6. หลังเช็ดตัว ซับตัวให้แห้ง ให้สวมเสื้อผ้าที่เบาสบาย ไม่หนา เพราะจะทำให้ความร้อนเพิ่มขึ้น ควรหลีกเลี่ยงการใช้แป้งฝุ่นหรือทาโลชั่น หลังเช็ดตัวลดไข้เพราะแป้งฝุ่น หรือโลชั่น จะไปอุด รูขุมขนทำให้การระบายความร้อนออกได้น้อยลง

7. เก็บของใช้ให้เรียบร้อย
8. บันทึกในบันทึกทางการพยาบาล
9. หลังจากเช็ดตัวประมาณ 30 นาที วัดอุณหภูมิของร่างกายว่าไข้ลดลงหรือไม่

 พญ.ศรสวรรค์ นุ่มมีศรี
 ๖.๖7663